

לו יצא למלחמה בית דוד

המלחמות

נקודות מלכון

...כולל ובעיקר - שלימות עניין המלכות בגאותה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו ("יום שככלו שבת ומנוחה"), כאשר "ה' ימלוך לעולם ועד" - דקאי על שלימות נצחות מלכותו של הקב"ה לעתיד לבוא כש"ו תהיה לה' המלוכה" - בכל העולם כולו, ודוגמתו בנגע לבני ישראל - "עבד מלך מלך".

שיחות קדוש תנש"א ש"פ בדבר, ה' סיון

יחי אדוננו מוריינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ולכארה הכוונה היא (נוסף לסייע שבתהלוכה הי' מישחו שעשה ליצנות) גם לאותם שכתבו או לרבי שלל ידי הפרסום בענייני משיח ו"יהי אדוננו" (הכתרת המלך ע"י העם) כאלו הורסים מה שנבנה במשך עשרות שנים, ויתרחקו מלימוד החסידות ולא יבואו לתהلوות לג בעומר וכו'.

היא אפיו מי שהר Hick לכת ואמר שהרב זוקק לא רק לחיללים פשוטים, אלא ל"גנרטים" שיגידו לרבי מה כן ומה לא רח"ל. ובקשר לזה כתוב הרב שבאים כן – אם אתם טוענים שלדים לא יבואו לנו לתהלוות – להסביר השליטים (לא של "יהי", אלא אפיו של) "אנו רוצים משיח עכשו" (אחרי שיתר מעשר שנים הרבי נאבק ללא הרף על כך שצריך לזעוק כל הזמן "אנו רוצים משיח עכשו"). אבל אם אתם אומרים שהוא מרחיק יהודים...). ובתשובה המפורסמת לעורך "ישראל שלנו" ש"קמו מנוגדים חדשם ללימוד החסידות, ולכנן אולי כדי הפסק בזה ממש זמן".

וכנראה זו גם הסיבה לשינוי הבולט כל כך בסגנון השיחות. שמאו כ"ח ניסן כל השיחות מלאות למגורי במשיח וגאולה ולפתח בשיחת בהר-בחוקותי כמעט לא מוזכר כלל משיח בגלי. ורק ממש לקראת הסוף הרבי זורק משפט שפוקחים את העניינים ורואים שימושו כבר נמצא בינו, וכל אחד מראה באצבעו ואומר הנה זה משיח וכבר בא! – למרות שכל המבואר בשיחה זו הם בעצם (אבל לא בגלוי כל כך) ענייני משיח. והרבី מתחילה שם את ה"קאר" המוחיד בענין "תורה חדשה מأتית תצא" שהי' מסביב להג השבעות. שאלו עניינים שאינם שיכים לאף אחד, "מדובר", אלא רק לעצמות ומהות, "מأتي". ומשיח יודיע אותם רק בכלל שהוא נביא. אך הוא מביא לכך שיהי "מأتي תצא" ע"י שמסביר אותם עד שיבנו בשל ויהיו חלק מהتورה. ועד הביטוי (בש"פ נשא) שזה לא רק "תורה חדשה מأتית תצא" בלשון עבר, אלא "תורה חדשה מأتي יוצאת" בלשון הווה, ועד שברגע הבא זה כבר "תורה חדשה מأتית יצאה" בלשון עבר".

ובכל זאת, כיוון שהכל בהשגחה פרטית, צריך ללמוד הוראה גם מהתרגומים כפי שהתרפסם (למרות שלכארה הוא לא מדויק וצרייך לתקן) – שלא לחשב שהבעי היא רק 'הם', אבל אנחנו בסדר ובבלשון הידוע "יהי אנחנו"...). אלא להיזהר שלא להיות עם משה ו"כל ולהימצא במצב של גלות. אלא להיות עם משה ו"כל ימי חייך" הם רק למטרה אחת ויחידה – "להביא לימות המשיח", להגלוות הרב שטייט"א לעניינו כל מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

כהסידים אנו הלא 'חאים עם דבר מלכות'. והשבוע אנו חיים (בל' מירכאות), לומדים, מעיינים, ומתעצימים עם דבר מלכות בדבר, משיחות שבת פרשת בדבר וחג השבעות. בסעיף האחרון שם ישנו משפט – שבשיחה היבلتני מוגה' נמצא בארכיות גROLAH מאך – ובה מתבטא הרבי מלך המשיח שליט"א שיתבטל ההעלם והסתור של הגלוות "וכל השאלות בפרט הגאולה ומשיח צדקנו". ומסביר הרב כי הדבר נובע "מצד זה שנולדנו בಗלוות וגדלנו בгалות במילא הרי אנו "אנשי גלות" ונמצאים ממצב גלותי" ...

כך מופיע בתרגום כפי שהתרפסם, של השיחה המוגנת באידיש שנחתמה בחותם המלך. אולם כשמיעינים בשיחה כפי שנאמרה, רואים שהרב שטייט"א מדבר על יהודי אחד או כמה יהודים שלומדים אפיו פנימיות התורה, ובכל זאת אינם יכולים לקבל ענייני משיח ואף עושים לייצנות ממשיח צדקנו רח"ל. והרבី מסביר שאותו היהודי שעושה ליצנות הרוי "באמת אין זה באשmeno... מפני שאותו היהודי הוא נולד בгалות, הוא נעשה בר מצוה בgalot, ואצלו היה עניין הנישואין בgalot, ושבע ברכות בgalot וכו' (ראה דברי משיח ח"ד ע' 84-85). כלומר הרב שטייט"א מדבר לא על כולן אלא על זה שעושה ליצנות ממשיח.

למעשה, מי שמדرك בתרגומים –ומי כמו התמיימים שצרכיהם לדرك בכל פרט ופרט בשיחות הדבר – מלכות. כלשונו של הרב שטייט"א 'הלוואי היו אנ"ש והתמיימים מדקרים' [ואפשר לראות באגרת הקודש סימן כ"ה בתניא עד כמה עד כמה טעות בתרגום אפיו קל יכול לשנות מהותית את התוכן. עי"ש] – ייוכח כי התרגום המדוקדק של השיחה המוגנת הוא "נולדו ולא נולדנו" בgalot וגדלו בgalot ונעשו אנשי גלות ענייני משיח. והרבី מלמד עליהם וכות שאינם אשימים, כי נולדו וגדלו בgalot ונעשו אנשי גלות. ומישם לב יראה כי לכל אורך השיחה מדובר על כך. הרבי מדבר על אלו שחוsbים שהם עשירים, ומחפשים כסף וזהב רוחניים, מלאכים וspirim, ואפיו spirot וgiloi'im אלוקים עליונים, ואפיו אהבת ה' ויראותו. אך קשה להם להתבטל למלך ולקלל את מלכותו, שעיל ידי זה פועלם שהוא ימלוך בפועל, שהרי הכתרת המלך נעשית על ידי העם.

ובהמשך זה הוא מדבר על אלו (שלומדים אפיו פנימיות התורה, וגם ילדיהם לומדים פנימיות התורה, ובכל זאת אינם יכולים לקבל ענייני משיח) ויש להם קושיות בענייני משיח בгалל שנולדו בgalot וכו'.

דעת נ"ק אד"ש מה"מ בנושא: מוצע תפילה

הנחה תפילה ובנוי הפרסום?

"טוענים הם טענה נוספת, מניחים תפילה כדי שיצלום וירפסמו... הרי זה פסק דין מפורש לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות שלא לשמה, תוך הבטחה 'שמתו' שלא לשמה, בא לשמה". אם סבור אתה שהשני פועל בכך 'שלא לשמה', אך אתה פועל הן "לשמו ולשםה" אروع את חבילתך, טול כרטיס, וסע לכוטל המערבי... הכרז כי אין רצונך בתמונה בעיתון, ואיןך רצזה להיות "נשיה כבוד" - עמוד בគותל, הנח תפילה עם יהודי נושא. לא מצא חן בעיניך 'מוצע תפילה'? בחר מצווה אחרת ופעל בה: יש עוד תרי"ב מצות, אך עשה משהו! לפועל, אתה יושב אמריקה ומרקך יהודים מלהניח תפילין, וכאשר אתה רק מסופק שאתה תוכל לפעול על מישחו שלא יניח תפילין, מיד נוקט אתה לחומרא..."

הובי מבקש מהנה

מתנת יום ההולדת שעולה במוחי, ואשר היתי מחשב אותה לבוגר לי, כמו גם לעונג רב, היא שתקדיש רבע שעה מזמנך בכל בוקר של יום חול ותייחד זאת למטרת הקדושה של הנחת תפילה, יחד עם התפילה המתאימה שנלווה לכך, כמו 'שמע' וכיוצא בזה. התפילה האחרונה אינה חייכת להיאמר בעברית, אם אתה יכול לארגן זאת בתוך עשר דקות, אני מוכן לוותר לך על חמיש דקות ושווה יהיה רק עשר דקות מזמנך.

הובי עושה מוצע תפילה

יש מי ש"תואנה הם מבקשים" וטוענים שאף פעם לא ראו את הרבי עומד בטיימס סקווער' ומניח תפילה עם יהודים, למורות שהרבו בעצמו טובע את זה. ואם כן למה עליהם לעסוק ב"מוצע תפילה"? אלא עניין זה נפועל על-ידי שפועלים בשליחותו, ו"שלוחו של אדם כמותו".

עשה לי טובה תניח תפילה

יכול הוא לפחות אל הזולת ולבקש ממנו שיעשה לו טובה ויקיים מצווה מעשית, כדי שהוא (המשפייע) יוכל לקבל את התורה ב"זמן מתן תורהנו". והרי רואים בפועל שיש יהודים כאלה שאין דרך לפעול עליהם שיקיימו מצווה מעשית - אלא על-ידי הסבראה הנה, שעל-ידי-זה עושים הם 'טובה' ליהודי שմבקש מהם לעשות זאת! הוא אמן מסתכל עליו (על המשפייע [=מבקש הבקשה]) בתור אדם בלתי נורמלי, "פתוי יאמין לכל דבר", אבל מאידך - חייבים להתחשב גם עם 'פתוי', ולכן כאשר מבקש והוא שיעשו לו 'טובה' ויקיימו מצווה מעשית, או ילמדו פסוק בתורה וכיוצא בזה, באמרו שהוא עניין הנוגע לחיו ממש - כי הוא מאמין שהתורה היא חיננו (וניכר עליו שהוא אכן מתכוון לכך ברצינות, בלי כל חשבונות אחרים) - ודאי שצרכים למלא את מבקש ולבושים לו 'טובה' זו!

ואף-על-פי שקיים מצווה באופן האמור הרי זה "שלא לשמה" - הרי סוף-כל-סוף לפועל קיים את המצווה (דהנחת תפילה, וכיוצא בזה) בפועל ממש, והמעשה הוא העיקרי... וגם קיבל שכר על קיום המצווה...

הרבי שליט"א מלך המשיח לרחוב, עלה על ארנו ונפנה במטבחת... עוברים ושבים רואו את המזהה ה'מזר' ובאו לראות بما מדובר... הרבי שליט"א מלך המשיח נצל את סקרנותם והחל לדבר אתם על אידישקיט, והזמן אוטם לבית הכנסת להתפלל! ובין מהם אכן הctrappו אל הרבי שליט"א מלך המשיח לבית הכנסת, והתפללו בדמעות!

שור הבר ולוייתן

"ימ" למליה מ"יבשה", אך בגילוי הארץ רבה ועצומה שלמעלה מסדר השטשלות, "הפק ים ליבשה" כי שם ים" ו"יבשה" שוויים. ואדרבה מכיוון שאנו נמצאים בעולם העשיה הזה הגשמי, ונתחאה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחוםים בעולם זהה ("לו" - לעצמותו), להיות לו דירה טובה ורחבה וגדולה בתכלית הגדלות באורך ורוחב ועומק, צרייכים גם צרייכים שעבודתם ברוחניות לקיים מצאות מעשיות. ואם העופ' "זוטר חיותה" והכשו בסימן אחד, הרי שבמה "חיותה רב". הינו, כוח העבודה בעולם הזה בגוף ונפש הבהמת גдол ורב - "ורוב תבאות בכח שור", ודוקא ב"כח השור" - בעבודת האדם התיכון יש את העוצמה החזקה ביותר. וכמו חיות המרכבת הנושאות את הכסא.

לעתיד לבוא הלויתן יעשה מלחמה עם שור הבר וישראלנו בסנפירין, אין "ושחת אלא" "ומשר" שבאמת השחיטה היא משיכה והעלאה מקום למקום, (כמו שמשוכחים את ה"חיי" על ידי השחיטה להיות דם ובשר כבשרו של ה"דבר") ודוקא על ידי הסנפירים עיקר העליה של הלויתן, שביהם הוא שט, ובטיסה שלו הוא מעלה את "שור הבר" בעלייה שלמעלה מכוחו.

אמנם בימיינו שחיטה כזו פגומה לחליותן מחייבת הפסיק, אך לעתיד לבוא היא תהיה דוקא באופן זה. כי בעליות שהלויתן יעלה את שור הבר יהיה הכרח בהפסקים, לפי שלא יוכל שור הבר לעלות בכת אחת בכל ההיכרות, צריך הפסיק בין היכל להיכל שהאורות يتלבשו בכלים.

גם שור הבר יעלה את הלויתן על ידי שידרנו בקרניינו, בדרגה הנעלית ביותר שלו ("קרני החיות כנגד כולם"). כי מבחינה מסוימת עבודתו נעלית יותר אף שהיא גשמיית. כי על פי תורה צריך לקיים את המצוות המעשיות - גשמיות, ו מבחינה זו הוא יעלה את הלויתן. הקב"ה יראה לצדייכים לעתיד לבוא, שוחה דירה לה' יתברך - לויתן, בתחוםים - שור הבר.

בביקורתו בצתרת התפלל הרבי שליט"א מלך המשיח באחד מבתי הכנסת ברובע היהודי בפאריז. באחת מההתWOODיות הרבנות שהתוועד הרבי שליט"א מלך המשיח עם מתפללי בית הכנסת, דרש מהנאספים לעסוק בהפצת יהדות. אך צבור המתפללים טענו שאנשים לא יקשייבו להם ולא מעוניינים לשם עלי אידישקיט. יצא

עתיד משיחנו

ללויתן ולשור הבר יש משמעות רוחנית - פנימית, הרומזות לשתי דרכי בעבודת ה' - לשני מיני צדיקים.

יש צדיקים בבחינת "לויתן", ויש צדיקים בבחינת "שור הבר". צדיקים בבחינת "לויתן" הם צדיקי עליון, נשמות מייחוד "אבא ואמא", הנקראים "לויתן" מלשון "הפעם לולה אישי אליו", שהם נלוויים לה' ית' ללא הפסיק. צדיקים מיוחדים אלה הם בבחינת מיעוט, ומדרגה זו אינה שיכת לרוב בני אדם, שיכים לעולם הגשמי - "וידגנו לרוב בקרב הארץ". ואילו צדיקים אלה אינם בארץ אלא ביום. ובדומה לדגמים המכוונים על ידי הים ואינם נפרדים מן המים, צדיקים אלה מרגיגים אלוקות כל הזמן ואינם נפרדים מהם (כמו המלאכים), ולבן נקראים "נון ימא דזולין ביבשתא". צדיקי עליון אלה עושים רצונו של מקום למליה מ"זהה אם שמו תשמעו" - הרבה למליה מעלה מעבודה גשמית של תורה ומצוות. [במאמר בלקו"ת מביא שתி דוגמאות לצדיקים שכאללה, רשב"י שהי' במערה וכן הארץ"ל ובעת אמרת המאמר אמר אדמה"ז: "וכן הבעש"ט...". אלא שה'צמה צדק' השמיד את הדברים בלבד].

כנגדם יש צדיקים בבחינת "שור הבר" שנשומותיהם נקראות "בחמת הארץ", שעובדים את ה' דוקא בקיום מציאות מעשיות בGESMOOT. עבדותם היא בזיכוך גשמיota העולמים שלכן נקראים "שור הבר", מלשון "נקיך ובר לבב" - זך וברור. הם מגלים וממשיכים או אין סוף דוקא במצוות מעשיות, אמנם שור הבר בבחינת "פני שור מהשמאל" בא מדבר גשמי ובעל גביל, שזה עניינו להתעסך ולבר את התיכון ביוטר. הצע"צ מבאר ששור הבר הוא ה'תאו' שזה מלשון התאים שהוא בבייהם"ק שהוא מקיפים להיכל כך שור הבר' = 'חוין' בARAMIT. שההעוצמות היא מקיפה ואני נרגשת והאכילה של השור בגאותה מרמות העצמות בפניםיו.

אף על פי שדרגת הצדיקים בבחינת "שור הבר" נמוכה לגבי הילוך הנפלא של הצדיקים הנקראים "לויתן", שבבעודת "נון ימא" עולים הם מעלה מעלה. אולם "במחשבה הקדומה ארץ קדמה".

והוא זה דבר אחד ממש! בمكانם היכי עצמי של, שזהו גם המקום היחיד שאפשר להגדיר אותו כ'אני' בעצמי, שמה, אני והוא פשוט דבר אחד, כך שא'א בכלל להגדיר אותנו כ'אני' והוא', כי אנחנו אותו אחד!

ולכן מה שהוא רוצה גם אנחנו רוצים, ומה שהוא לא רוצה גם אנחנו לא רוצים, בצורה אוטומטית! וזה החיים שלנו! כמו שאנו רוצים רוצים לאכול בשבייל לחיות, בדיק בגל וה אנחנו רוצים גם להניח תפילין! וכמו שאנו לא רוצים לקפוץ מגובה של ארבע קומות כי אנחנו לא רוצים למות, בדיק לנו אן אנחנו לא רוצים אפילו לגעת בדבר אחר! אבל אחד זה יותר גלי ואצל אחד פחות, אבל אצל כולם זה ככה, נקודה! והעובדות בשתח מוכחות זאת - כל אחד שניסה אי פעם לבורוח מעצמו, לפעמים זה לך קצת זמן אבל תמיד בסופו של דבר הוא חזר! ולאיפה? לעצמו? כי א'א להישאר יותר מדי זמן במצב של מיטה בכפייה עצמית כישש אפשרות לחזור לחיות ברגע...
או אם יצא לכם פעם לשאול את עצכם למה? אז התשובה תהיה - כי זה החיים שלי - זה אני! רגע, או אולי פשוט נדפקנו וודיף שהיא לנו חיים אחרים? או זה, שף פעם לא שמעתי על אחד שמתלנן ע"ז שהחיים בנויים בצורה כזו שחייבים לנשום, לאכול ולישון! אתה רוצה? יש חיורים! אני חשב שהם באמת לא חיורים לנשום, לאכול ולשתות... כיף לבן-אדם פשוט לחיות את החיים שלו כפי שהם, והוא כלל לא רוצה לשמוע על צורת החיים אחרת, יהודית ככל שתיה...
המשך בעמוד האחרון

זה החיים שלי - זה אני!

יצא לכם פעם לחשוב למה? למה את זה אני עושים, ואת זה אני לא עושים? למה את זה חביבים עושים, ואת זה אסור לעשות, בשום פנים ואופן? למשל - לא שיך שיעבור לי ביום הנחת תפילהין, ולאידך לא יתכן שיקרה מצב שבו "אני רק טועם" מדבר אחר! אבל למה? נכוון שבמבחן הראשון התשובות נראות פשוטות מיד, לפפס הנחת תפילהין? אתה נורמלי?! ולטעום מדבר אחר? פשוט נפלת על כל הראש! אתה עוד שואל למה? מה, הקב"ה לא מדבר אליו?! אתה כאילו לא יהודי?!
רגע, למה אנחנו מתכוונים שאנו אמורים ש"הקב"ה מדבר אלינו"? אז נכון שלא צריך לחפש לנו שאנו נמצאיםפה בשבייל לבצע את תאותו של הקב"ה - "דירה בתתונות", ו"על תאונה לא שואלים שאלות"!. אבל כאן נזקפת השאלה: רוצים להגיד לנו שאנו פה בשבייל למלאות תאונה של מישחו גדול שעליינו לא שואלים שאלות? מה העניין בזה?... או זה, חשבנו ע"ז פעם? אולי הטעה הזאת (ח"ז) צודקת? נtar לעצמנו שאיזה אתאיסט שואל אותנו את השאלה הזאת במציאות, מה אנחנו עונים לו?!

בתוך מתנגד לא היתי שואל כוזאת שאלה, כי לא לכל שאלה יש להם תשובה... אבל אצל חסידים לא מפחדים לשאול שאלות, כי בחסידות יש תשיבות להכל! אז פשוט הגיע הזמן שנתחיל לחשב מי אנחנו: אם עד עכשיו חשבנו שאנו בני-אדם שעושים מה שמשיחו אחר ריצה מאיתנו, או באח חסידות וחידשה שלא! אנחנו

לראות את הובי בנצח

דעם רוני שפראָר

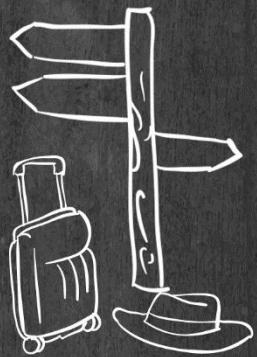

כ"ק אדרמו"ר מלך המשיח שליט"א [בחיו': מסתמא משיח וועט קומען פריער... "אהכח לו בכל יום שיבוא" מסתמא שמשיה יבוא קודם [...] הרב יאללעס: [לא כ"כ ברור] "ס'איו וועט זיין זיעדר איגישמקעד... זה היה תונוג... איך וועט דארפֿן ווארטן בי ווען איך וועט קימען?... אצטרך לחכות עד שאגיע?... אין חול המועד... יומם הבירת... זאל מען זען דעם רבינ' בכתה מלכות... בכל המועד ביום הברית שכבר נראה את הרבי בכתה מלכות... כ"ק אדרמו"ר מלך המשיח שליט"א [בחיו': נו, א'מעשה בי דעמלאט... נו, עד או נראה...]

הרה"ג הרה"ח אפרים אליעזר הכהן יאללעס: איך וועט נישט קענן קימען צום יום הולדת, זינטיק. אני לא אוכל להגיא ליום הולדת ביום ראשון. בעבר אין דעם אנדרען זינטיק, אבל ביום ראשון שלמחרון, אין דער טאג וואס דעם רבינ' האט מען גיגיבן דעם נאמען, ביום שנתנו לרבי את השם, בחול המועד, האך איך בעוזת השם יתרברך, מקוה הני בעזהית, כ"ק אדרמו"ר מלך המשיח שליט"א: "נו, ברכה בכל עת זמנה הויא". הרב יאללעס: הלוואי או מיזועט זען בי דעמלאט דעם רבינ' מיט כתר מלכות. אפשר...? הלוואי שעדר או נראה את הרבי בכתה מלכות...

המחנה

/ סיפונו של 'פָּמִים'

איך בדיק אربעה אבות קשורים למשיח, להתגלות ולשליחות היחידה?... היה נדמה שascalנותו וטוב לבו של ענק הניג מתחילה לפקו.

"תראה יפה איך רבינו פרץ אכן מסביר מה זה 'נזיך'... ניסחה בכל זאת. אך דבר כבר לא היה מולו... לרוגע הצעיר ענק מהגמרה וכבר ראה אותו מהטיט בספריית גאולה ומשיח. וכעבור כמה רגעים הוא חזר עם הדבר מלכות פיענוחים ועינוי זהירותו.

"אתה יודע שהרבינו מלך המשיח שליט"א כבר הראה איך בכא קמא קשור למשיח... זה בשיחת שבת פרשת משפטים תשנ"ב... הרבי מלך המשיח שליט"א שם מסביר על בא בתרא שזה סיום הגלות וכעת אני חייב למוצא בשיחה רמז גם לבבא קמא..."

"ולזה הרבי התכוון?" הוזעק ענק בכוחותיו האחוריים "שבוים הראשון של הלימודים תלמד דבר מלכות? אתה יודע, שאבי לפני שהכניס אותה לתומכי תמיימים, הרגיש כבר שיענק - הבן קיר שלו - שלו הולך לבזוץ את הזמן בסדר עיונא ראשון על שיטות אך בכל זאת..."

הוא הילך לאדמו"ר מפורסם ושאל האם נesson להכניס בן לחב"ד... והאדמו"ר אמר לו שבקונטרס עץ החיים לרבי רשב"ב מוסבר כי חייבים ללימוד נגלה בעיון דוקא... ומאו שיננתו את כל קונטרס עץ החיים בע"פ.

המ לא שמו לב לצל ולשקט שהתרחש סביבם. ראש הישיבה הגאון החסיד ר' יוד'ל... עמד לידם... שמו ראש הישיבה היה מפורסם. אמרו עלייו שבאים הולדת בהיתו בשחוות הקבוצה קיבל החלטה לסייע כל הש"ס בשנת ההיא! והשמדוות אמרו שמהווים לסדרי הישיבה הוא היה לומד מיד' יומי שבע דפי גמרא לעיון כשהוא מכונס באחד החורדים' הפחות ידועים בסעון סעונתי... אמרו עלייו שכ' שבוע כשהיה יוצא היליקוט' הוא היה אחראי מעוריב עם הרבי מלך המשיח שליט"א עומד כל הלילה ולומד

את היליקוט' עם כל המראei מקומות והערות, ובמשך השבוע כפי רצון קדשו של הרבי מלך המשיח שליט"א

פרק שני:

יענק הניג, שייעור ב'.

'תמים-פויילישער'. נולד ממופת גליי באגרות קודש של הרבוי מלך המשיח שליט"א, כך ידעו בספר כולם. לכן נדר אביו שכשיגדל יכannis אותו ללימוד 'מוסדות של הילובאוייטשר רבי' כי כך היה כתוב באגרות'.

זו כבר שנה שנייה של יענק בתוכמי תמיימים. עדין הוא מניח רק תפילין של רשי"י קטנות. בתפיאות הוא חוגר גרטל (לפעמים הוא כבר שוכח).

הוא מתמיד, למדן, עמקן ובעקיר קיבל את הילובא' של לילובאוייטש לעזר לחלשים/שוניים/לא מסתדרים.

כאשר קלט את דברי מהחפש נואשות חברותא לעיונא', הוא קפץ על המזיאה. כך, מצא את עצמו דבר נגבי בסדר נגלה בבוקר הראשון של היישיבה, מול חברותא גאונית ובקיהה בגמרה, פי, בערך אלף ממו.

גמרות חדשות. דף ב'. בבא קמא.

בשונה מדבר שזה עתה החל לטיל בפרדס הגמורא והדברים היו די חדשים עברו, ליענק, לעומתו לימוד גمرا ב夷ון היה חוות מהנה. כך שצמד התלמידים ניכר השוני היטב. יענק כבר

מיד מעיין במהר"ם על התוספות הראשון, הוא כבר מתחילה לחשוב מה יהיה המהלך של השיעור כלל הדראון על אבות נזיקין "כנראה ההבדל בין אבות של נזיקין לאבות של שבת". חיש קל הוא מדפס בספר עב הכרס 'קובץ מפרשין' ומיד כזקן ורגיל ניגש היישר לשיטה מקובצת' והוא כבר מעין בתלמידי רבינו פרץ שם.

דבר נגבי מתקשה. אך הוא מתאמץ. "קרأتี้ בספר שהרבוי יחיר' מרובן דונין", אומר דבר ליענק, "שהרבוי אמר לר' רואבן שעין בגמרה זה העבודה שמזככת. לכן אני רוצה מאד ללמידה גمرا.

כי זה קשה, ואיפה שקשה שם העובדה... אך הרבי מלך המשיח שליט"א מבקש כל דבר לקשר לגאולה ומשיח,

[בתחילתה אמר רק הרב. אך מיד התעתש ואמר:] תראה איך רבבי מלך המשיח שליט"א לומד. אתה יודע כמה גיעה ועומק מודחימה יש בכל הערה בכל מראה מקום בלקוטי שיחות? יש לך עבودה רבה דבר. תמשיך כך.

חדר האוכל בארכות צהרים גعش ורעש. נושא השיחה היה כמובן: שיחתו של דביר עם ראש הישיבה. אחרי הכל, היה זה גילי מרעיש, אפילו השלוחים בישיבה וחלק מהרמים שם בוגרי הישיבה, אף פעם לא שמעו שהראש ישיבה יאמר 'רבבי מלך המשיח שליט"א', תמיד הוא אמר דעת רבי הוא דעת רבי זאל גיזנט זיין. אך כאן? ..

בשולchan של התלמידים הלמדני משיעור ב' נחלקו הדעות. חלק מהתלמידים אמרו שדבריך הוא CAB בראש לא קטן. וכי יודע מה הוא עוד עלול להפוך בישיבה... הגדיל לעשות דובי המדריך "הוא עשה פה תהו ובוהו".

חלק אחר טعن בדבריך הוא 'א' אמתדייק חסיד' ואולי, טוענתם, "מצאן בעניין ראש הישיבה". בעצם, כולן חיכו לראות מה יאמר על כך מענדי מشرקי. בחור ירא שמיים, בסוף עבר בישיבה דרך מענדי מشرקי. בחור ירא שמיים, מבית חסידי עמוק. המשפייע פעמי אמר שעל מענדי מشرקי אדה'ז' כתוב בפרק ט' שהוא בבחינת 'בינוי שלא עבדו'. הוא גם משיחיסט ואולי מאר' מוקצן. גם יושב בסדרים ולומד עם חלשים, עם אלה שקשה להם רוחנית. גם נותן יד במטבח ואולי כשבעם היהת סתימה בכיר ואיש לא רצה לסייע היה וזה מענדי מشرקי שלכלך את ידיו במשך שעה ארוכה לפתח את הסתימה. הוא גם מראשי את'ה, מנהל את אגף מסיבות שבת.

כבר מאתמול בלילה מشرקי חשב הרבה על דבריך, מתבונן בו ומנסה לעוזר כמו תמיד, אך ברגע ששמע כיצד דביר מגיב לראש הישיבה האהוב, משחו בתוכו התחל לפתח איזה סלידה עדינה מאד מפניו. "הרבי הרי"צ אומר שעיקרו של תמים וכל יסודות הוא קבלת עול ואת הדבר הזה, לצעריו, אין לדבר", התבטא מشرקי בין לבין עצמו. אולם הוא עדין חיך בדעתו והחליט, לא לנטרו בלבד אלא להגייע לדביר ולשוחח עמו. גם הוא משיחיסט ואולי מהמקצנים. גם הוא לא מפסיק צהרים אחד בלי מבעדים. גם הוא מחק באוטובוס כרטיסי משיח ופה ושם מייצר ויכוחים.. אך בשונה מדבריך הוא לא מבליית את עצמו. "הרבי הרש"ב נגד בליתות" נוהג המשפייע של שיעור ב', לckett.

כשהוא ניגש לדבריך הוא עשה זאת לאחר שהתבונן בפרק לב בתניא ואו מיד לאחר סדר שיחות כשרה את דבריך מתכוון לשים פעמיו אל מחוץ לואל, הוא הדריך את הקצב וכאילו נפגש עמו.

הוא כבר הכין הרצאה ארוכה מוגמכת להסביר לדבריך כי לא כל מה שנראה לך אתה אפילו בטוח צריך לעשות, זה רצון העליון.. הוא גם רצה לנסות לברר בעדינות מי העשה לך רבי של דבר נגבי.

אולם, כשניגש אליו, דבריך הגיע ב'יחי המלך' מהיר ואמר אני מאחר. אני מאד מאחר.

מפרסם הערתה عمוקה באחד מהקבצים ואיפלו 'המניחים' היו מוחכים לקרוא את ההערות שהוא היה כותב... הפלא גדול היה שלל השנים הוא היה מאך מופנס ולא התעורר בענייני הכלל, אך בעיצומו של ג' תמוז תשנ"ד הוא נעד בסעון סעוני וצעק לקהל המבולבל: על פי הלהקה הרבי הוא מלך המשיח והרבי הואنبي ואםilia לא שייך אצל כל עניין של הסתלקות!

זו היה הפעם היחידה שהוא הביע דעתו בעניין מאז ג' תמוז תשנ"ד. מאז הוא נהג לשток בעניין. אך מיד כמו שניהם הוא היה מגיע לראש השנה לבית היינן, תופס את מקומו הקבוע, עוד מהקבוצה, מול פני הקודש וambil במעמד התקיעות ממש, ממש כמו שעשה בשנת הקבוצה ומתויפח בכבי ומיד אחרי ראש השנה חזר לעבודת הקודש. ללמד נגלה. מספרים כי לפני כמה שנים בודדות הוא הגיע אליו קיץ ל-77-78 ובעשה חמשה לעשר נעד בשביל' בפחד ורעה והצטופף בד' אמות ליד הארון קודש כשל תפילה שחרית פניו היו ל עבר מקומו התק' של הרבי שליט"א.

מענדי מشرקי היה זה שניגש לדבריך נגבי ו'הציג' בפניו את ראש הישיבה שלא הכיר בכלל, ولو את מעמדו... ר' יודיל ניגש ופנוי יענקי הניג חפו... يوم ראשון של סדר עיונא ועל שלחן הלימוד פתח לרווחה דבר מלכות פיענוחים פרשת משפטים...

אולם למרבה הפלא ראש הישיבה נטל את כסאו של מشرקי, התישב ליד יענקי ודבריך והבט בדף מלכות הפתוחה. הציג בעניינו של דבריך ואמר: אכן אכן... עם זה בדיק חשבתי להתחילה את השיעור כלל על פתיחת מסכת בבא קמא. יש כאן בהערה יסוד עמוק שמסביר את המהות של נזיקין. הצורה בה הרבי מלך המשיח שליט"א מצטט כאן את הרמב"ם מפירוש המשניות, מלמדת כי הגדר של נזיקין הוא דין בגברא' וכלן זה קשור בגלות, וביטול הגלות הוא על ידי 'ישמירה' והרי זה בדיק חקירת האחرونים מה סיבת החיוב בנזיקין... ליבו של יענקי הניג התמלא בהערכתה לראש הישיבה. אכן הוא יודע להלך נגד רוחו של דבריך. הרבי הוא רק עשה זאת בשביל דבריך. "נו באמת, זה יהיה השיעור כללי?" אולם דבריך, בלי להתבלבל ענה: הרבה... הדיק של הרוב הוא הבנה של הדור השישי בשיחות... הרבי מלך המשיח שליט"א אומר כאן כי בדור שלנו כבר לא שייך מציאות של נזיקין... בדור שלנו צריך להיות חדורים בכך כי נסתיימה עבודת הבירורים והתבטולו כל הנזיקין מהעולם... מענדי מشرקי האדים... הוא כבר שמע בבורק מליבוש כי הדבר הזה חוצפן לא קטן ויש לו בטחון בעצמו... "איך הוא מעיז כך ביום הראשון לחילוק ולומר?...".

והנה לתקהתו נעד ראש הישיבה, ניגש לארון הספרים מוציא ספר ומגיש לדבריך. שם את ידו על כתפו ואומר לו. יפה! וכי לכוון לדעתם גדולים. כך באמת כותב החתום סופר בפתחה לבבא קמא! הוא מסביר כיצד מבטלים את הנזיקין על ידי דוגמתם בקדושה...

תמשיך כן! העיקר זה להתעמק. תראה איך הרבי

בפסקנות. "את הכל אנחנו עושים בשביב הרב שלייט"א מלך המשיח והוא אומר שככל המבצעים של התמיימים אricsים להיות דרך הנהלה" אמר מענדי בלהט. "או נבקש אישור מהמדריך.."

חתם מענדי מעשית. "אין אישור מהמדריך, שאלתי אותו והוא אמר שבשבוע הראשון אין אישורים" "אולי תעשה אתכפיא, כן גם לזה קוראים אתכפיא, הרצון שלך לצאת למבצעים כתע, נובע מהקהליפה" ניסה מענדי "דבר ראשון, הרב שלייט"א מלך המשיח כתב לי במייל פשוט, אז מה מענני אותו המדריך זהה בכלל.. וחוץ ללמידה אותו, אז מה הזרמת הנדרת של הדור השבוי לגורום גם לנפש מזו וזו הזרמת הנדרת של הדור השבוי לגורום לא מזמן אינה מנגדת" אמר בויזות ורץ להסביר את האוטובוס, מכח בתדעה את מענדי שכבר קלט, לדעתו את מקור הבעה...

המשן ינוא

"לאיפה" פלט מענדי משרקי בחטף, "ל'מקורבי' בגבעת השלושה. יש לי עוד עשר דקוט אוטובוס מה惆ת". בהחלטה של רגע, לפתע כאילו נדבק מענדי מהבהילות של דבר, ובצעד בלתי מתוכנן בעليل שלא" אפשר לבוא איתך?" בשביב מענדי משרקי להיגר אחריו בחור לא ברור ועוד אחרי סדר שיחות כשבוע שעה וחצי צריך כבר להיות בחדרים.

היתה זו החלטה أولי פוייה.

אבל מופתע למראה צמד העינים שפקח עליו דבר, בהתאם נראה היה דבר בחור אנושי מאד. חביב. חלש. פשוט. "אני נסע בעצם לאח של אבא שלי - - - פעם בשבועו אני לומד אותו חומש, תניא וכותבים לרבי... הוא לא מוכן להגיה תפילה. אבל הרב מלך המשיח שלייט"א כל הזמן כותב לי לא להפסיק את הקשר אליו.

"או יצאנו?" שאל מענדי "תבואה, זה בטוח יחזק אותו" "אבל אתה חוזר לכיבוי אורות?" שאל מענדי בתנאי מקדים, "כנראה שלא נספיק, אבל לקרב יהודי לרבי שלייט"א מלך המשיח זה יותר חשוב" אמר דבר

מה שאין נoi

תרכז עירוני עירוני

פעם השיחות הייתה באופן שהי' מפדריע לגוף ולהי' משפחה תקין והי' צריך למסור את הגוף ואת החyi משפחה בשביב הרב הקודם והעבדה הייתה לצאת מהעולם ולא להתייחס אליו.

ונדו השוויע' השיחות מביאה אושר ועושר גם לגוף ודאי לחyi משפחה תקין וכן גם לצאת לשיחות הרב שלייט"א מה"מ לא מסכים עד שהאשה תסכים כי העניין הוא חצי כדור התהtron - עם העולם ולא להילחם בו (ועניין זה שייך גם לתמיימים שמניגעים לשבת חופשה, שהיא בעצם שבת שליחות עם המשפחה) וענין זה קשור לאכילה ושתייה קודם התפילה. שתי סיבות: א. בגל החולשות ב. והעיקר בغال שהעולם כבר מוכן לנガולה ואין חשש שהאוכל והגשמיות יפריעו לתפילה שבשעת התפילה היו החסידים מתנקמים מהעולם ולא מרגשים מה קורה סביבם כמו בדורות הקודמים.

לדוגמא: שהי' שריפה בישיבה בליבאוויטש, כולן רצו לכבות את האש וכשבאו הרב הרש"ב והרב הראי"ץ נכנסו לזאל וראו שני תמיימים שקרואו ק"ש שעל המיטה ומרובם בדקותם לא שמו לב כלל לנעשה.

הידעת?

בשיחת ש"פ בלק תנש"א אמר הרב שלייט"א מלך המשיח 'עקומט אן שווער' [קיים קושי] להחדיר את ההכרה שנמצאים בסמכות להגולה. והרב שלייט"א מלך המשיח דיבר אז על שלב חדש באופן לימוד ענייני גאולה ומשיח, שהוא לא רק כדי לזרז את הגאולה אלא כדי להיות עם הגאולה.

מאחרי השיחה מסתתר סייפור שאירוע אז בקיין תנש"א, לאחר הוראת הרב שלייט"א מלך המשיח ללימוד ענייני גאולה ומשיח בש"פ תזוי"מ, נפתחו שיעורי גאולה ומשיח רבים בבית משה 77 ובקומות נספים בקרואן היטס לציבור אנ"ש. דא עקא, שאט את כמות המשתתפים הלכה והידללה.

א' המשתתפים הקבועים שהיו בשיעור ניסה לחזק ולעורר על כך ובצר לו, כתוב על כך לרבי שלייט"א מלך המשיח ולהפתעתם כולם, דיבר הרב שלייט"א מלך המשיח את השיחה האמורה.

אמורה נPsi - המשן

אנחנו! נתקשר לרבי ונחסוך את כל התסוכים! אז חברה, הצעה קטנה: בואו נעשה את מה שהרב רוצה, סתם, פשוט בשביב לחיות... ובאמת אני מאמין למון הצלחה בחיים...
יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ואיך אני בדיק מגלה ומרגניש את עצמי? בדיק בשביב זה יש לנו רב! רק הרב שלייט"א מלך המשיח - שאצלו זה גלוי ומרגש לגמרי - יכול לגלו את זה גם בנו! אז למה להסתובב בכל מני מקומות בשביב שבסוף נקלוט מי